

स्नानं समाचरेत् । प्रसङ्गतः स्नानविधिं वक्ष्यामि कलशो
 पूवः । विधिस्नानं यतः प्राङ्गः स्नानाच्छतगुणोत्तरम् ।
 विशुद्धां स्तदमादाय वक्ष्यामि तिलगोमयम् । शुचौ देशे
 परिस्थाय चाचम्य स्नानमाचरेत् । उपपत्ती बद्धशिक्षो
 जलमध्ये समाविशेत् । उहृष्याहीति मन्त्रेण तोय-
 भावन्त्यं स्मृतितः । ये ते शतं ततो जप्यात् तोयस्या
 मन्त्रणाय च । सुमितायानो मन्त्रेण पूर्वं कृत्वा जन्ता-
 झलिम् । क्षिपेद् द्वेषत्रं ससद्दिश्य जपन् दुर्भक्तिया
 इति । इदं विष्णु रिदं जम्ना लिम्बेदङ्गानि स्तृमया ।
 स्तृदकथा शिरः चाख्यं हाभ्यां नाभेस्तथोपरि । नाभे-
 रधस्तु तिसृभिः पादौ षड्भिर्विशोधयेत् । मन्त्रेण प्रवा-
 ह्याभिसुख व्यापो अस्नानिसं जपन् । उदित्वाभ्यः शुचि-
 रिति मन्त्र उन्मज्जने मतः । स्नानस्तोकमिसं जपत्वा
 लिम्बेदुगात्राणि गोमयैः । इमं मे वरुणेत्यादिमन्त्रैः
 स्नात्माभिप्रेचनम् । तत्त्वा यामि तथा त्वन्नः स त्वन्नस्याप्यु-
 दुत्तमम् । धान्नाधान्नस्तयामापो मौषधीरिति संजपेत् ।
 यदा डुरङ्गा सुञ्चन्तु सेतिभावश्चेति च । अष्टावेता
 इमे मन्त्राः प्रोक्ताः स्नात्माभिप्रेचने । प्रणवेन ततो विप्रो
 मजाव्याहृतिभिस्ततः । अस्नानं पावयेद्विद्वान् गायत्र्या
 च ततः कृती । व्यापो हिष्ठेति तिसृभिः प्रत्यृचं पावनं
 स्युतम् । एते वै पावना मन्त्रा इदमाप्तोहृषिष्ठीती ।
 देवीराप व्यापो देवा इपदादिवसंज्ञकः । शङ्को देवी रपो
 देवीरपाञ्च वरमित्यपि । पुनर्नमेति च नव पावमान्यः
 प्रकीर्त्तिताः । ततोऽचमर्षणं जपत्वा इपदां च ततो ज-
 पेत् । प्राणायामं च विधिवदथ वान्तर्जलं जपेत् । प्रथवं
 विजम्पेदापि विष्णुं वा संस्मरेत् सुधीः । सात्वेत्यं वक्ष-
 नापोऽयं गृह्णीयाद्भौतवासवी” ।

स्नानदण न० स्नानार्थं दणम् । कुशे शब्द० ।
 स्नानीय त्रि० स्नानाय हितम् क्व । स्नानसाधने तैचोद्वर्त्तनादौ
 स्नायु स्त्री स्नाति-शुध्यति दोषोऽनया स्ना षष् । शरीरादि-
 बन्धननाडीभेदे तत्संस्कारसंख्यादि भावप्र० उक्तं यथा
 “तत्र स्नायोः स्वरूपमाह । सेदसः स्नेहमादाय सिरा
 स्नायुत्वमाप्नुयात् । सिराणां हि स्तदुः पाकः स्नायू-
 नान्तु ततः खरः । स्नायवो बन्धनाभि स्तुर्देहमांसास्थि
 भेदसाम् । सन्धीनामपि यत्तास्तु सिरास्थः सुददाः
 स्रुताः । नीर्यथा फलकास्तीर्णा बन्धने बद्धभिर्युता ।
 निर्मुक्ताऽगाधसंभले भवेद्भारसहा श्दगम् । एवमेव
 शरीरेऽस्मिन् यावन्तः सन्ध्याः स्रुताः । स्नायुभिर्बद्धभिर्बद्धा

स्नेन भारसहा नराः” । फलकै काष्ठशृङ्गैः अस्तीर्णा
 व्याधाः “शतानि नव जायन्ते शरीरे स्नायवो न्ययाम् ।
 तासां विवरणं ब्रूमः शिष्याः शृणुत यत्नतः । शाखासु
 षट्शतानि स्तुः कोष्ठे त्रिंशत् शतद्वयम् । श्रीवायं
 मूर्द्धदेशे तु स्नायूनां सप्ततिः स्रुताः” । तत्र शाखागताः
 प्राह । एकैकस्यां प दाङ्गल्यां षट् षट् तास्त्रिंशत् ।
 तावन्त्य एव तलकूचंगुल्फेषु । तावन्त्य एव जङ्गलायां
 दश जानुनि । चत्वारिंशद्दूरी । दश वङ्गणे । एवं
 सार्द्धं शतमेकस्मिन् सकूयिनि भवन्ति । एतेनेतरसकूय
 बाह्यं च व्याख्यातो । अथ कोष्ठगताः प्राह षष्टिः कट्ट्रां
 तावन्त्य एव पार्श्वयोः । अशीतिः षट्त्रिंशद्दूरसि ।
 अथ श्रीवोर्द्धगताः प्राह षट् त्रिंशद् श्रीवायाम् । चह-
 स्त्रिंशत् मूर्द्धि एवं स्नायूनां नवशतानि भवन्ति” ।

स्नायुरोग पु० इत० । स्नायुस्थे रोगभेदे तन्निदानादि भावप्र०
 उक्तं यथा

“तत्र स्नायुरोगस्य विप्रकृष्टं सामान्यवृत्तयमाह “शा-
 खासु कुपितो दाघः शोथं कृत्वा विसर्पवत् । भित्तवै
 तं चते तत्र सोष्णभासं विशोष्य च । कुप्यांस्तन्तुनिभं
 स्रुतं तत्पिण्डस्रुतक्रसक्तुजैः । शनैः शनैः चताद् याति
 केशतत्कोपमावहेत् । तत्पाताच्छोथशान्तिः स्यात् पुनः
 स्थानान्तरे भवेत् । स्नायुरोग इतिख्यातः क्रियोक्तात्
 विसर्पवत् । बाह्योर्थादि प्रमादेन त्रुट्टते जङ्गुयोरपि ।
 सङ्कोचं खड्गताञ्चापि छिन्नो नूनं करोत्यसौ” ।

स्नायुर्मनू न० नेत्ररोगभेदे “स्त्रिं प्रक्षारिणांशब्दं शुष्कं
 साध्वर्षं पञ्चमम्” माधवनिदानम् ।

स्निग्धं त्रि० सिङ्घ-क्त । स्नेहयुक्ते वक्ष्ये २मस्थे चिक्रये
 अमरः । शरत्तरुण्डे ४परबद्धे च पु० राजनि० ५भक्त-
 मण्डे न० ६सेदायां स्त्री राजनि० ।

स्निग्धतण्डुल पु० इव० । प्रसिद्धान्ये राजनि० । शब्द० ।

स्निग्धता स्त्री सिग्धस्य भावः । १मुञ्जे राजनि० २प्रियत्वे च

स्निग्धदारु पु० सिग्धं दारु काष्ठमस्य । १सरबद्धे जटा०

२देवदारुण्डे च राजनि० ।

स्निग्धपत्रक पु० सिग्धं पत्रमस्य कण् । १द्वतकरञ्जे २शुक्ल-

करञ्जे ३गर्जरुण्डे च राजनि० ४वदर्यां स्त्री जटः ।

५पालक्यां ६काशस्यार्थं स्त्री राजनि० । च राजनि० ।

स्निग्धपिण्डीतक पु० कर्म० । १मदनदण्डभेदे २पिण्डीतकदण्डे

स्निग्धफला स्त्री सिग्धं फलमस्याः । नाशुल्याम् राजनि० ।

स्निग्धं स्नेहे च० उभ० सक० सेट् । स्नेहयति-सिसिद्वत्